



Enid Blyton Stories

'n Lammetjie
se Stert

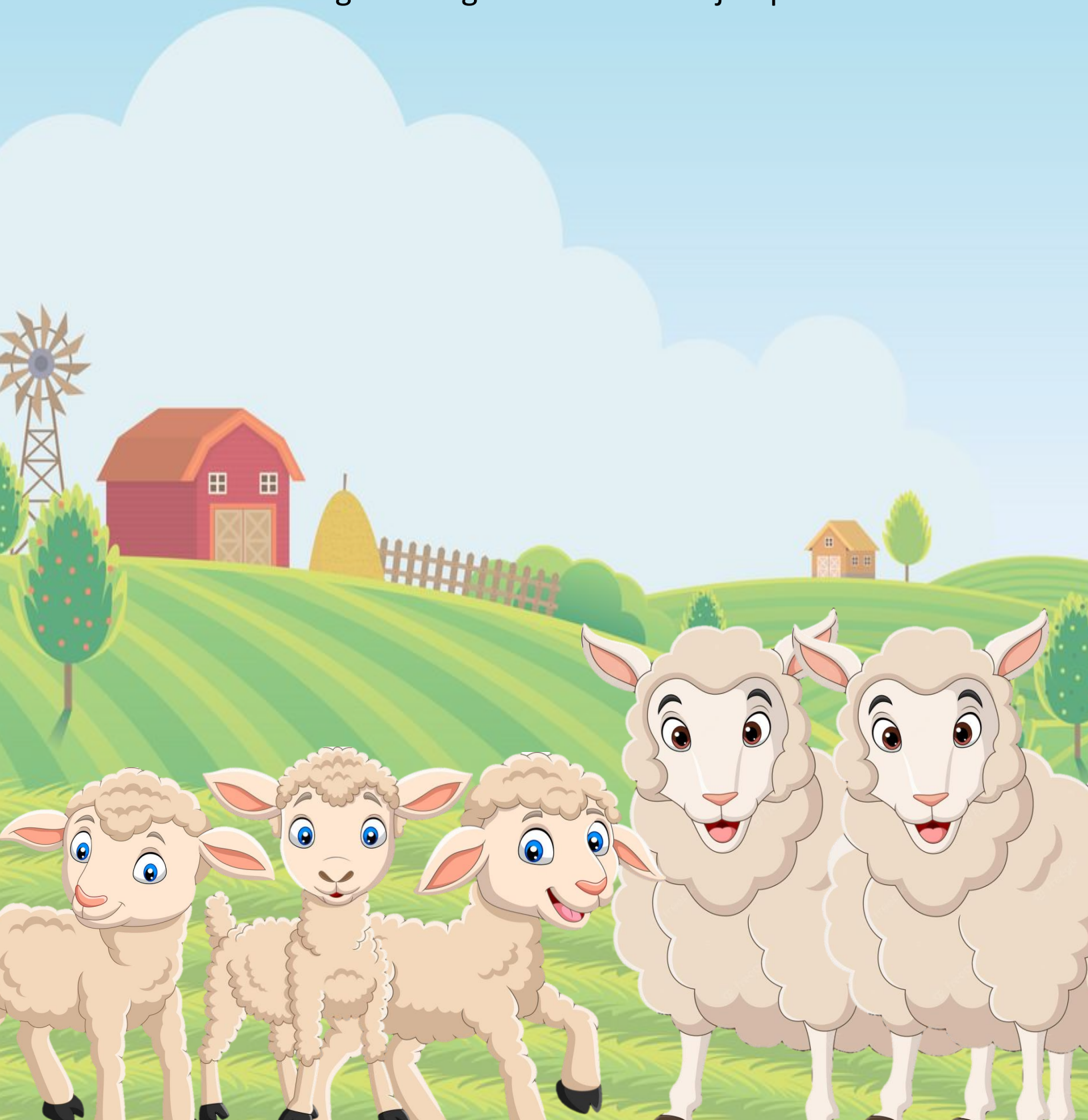


Lank, Lank Gelede

Was daar 'n bose towenaar wat in 'n spierwit wolf verander is.
Hy het oor die wêreld rondgedwaal en klein varkies en groot
varke, henne en eende en enigiets anders geëet wat hy kon kry.
Hy was 'n groot slegte wolf en almal het geweet van hom.



Die lammetjies in die veld is oor hom gewaarsku. “Moenie met enige vreemde dier praat wat jy sien nie,” het die Moeder skaap gesê. “Moenie luister na enige verhale wat hy vertel nie. Dit is dalk die groot slegte wolf wat met jou praat!”



Nou het daar lammetjies gekom
wat hulle baie slim gehou het, en
hulle het verlang om meer van die
wêreld te sien as hul eie klein
groen veld.



So eendag, toe twee lammetjies 'n klein gaping in die heining gevind het, hulle het die ander lammetjies geroep en een vir een het die dwase diertjies daardeur gedruk en hul self op die breë heuwel heeltemaal alleen gevind.

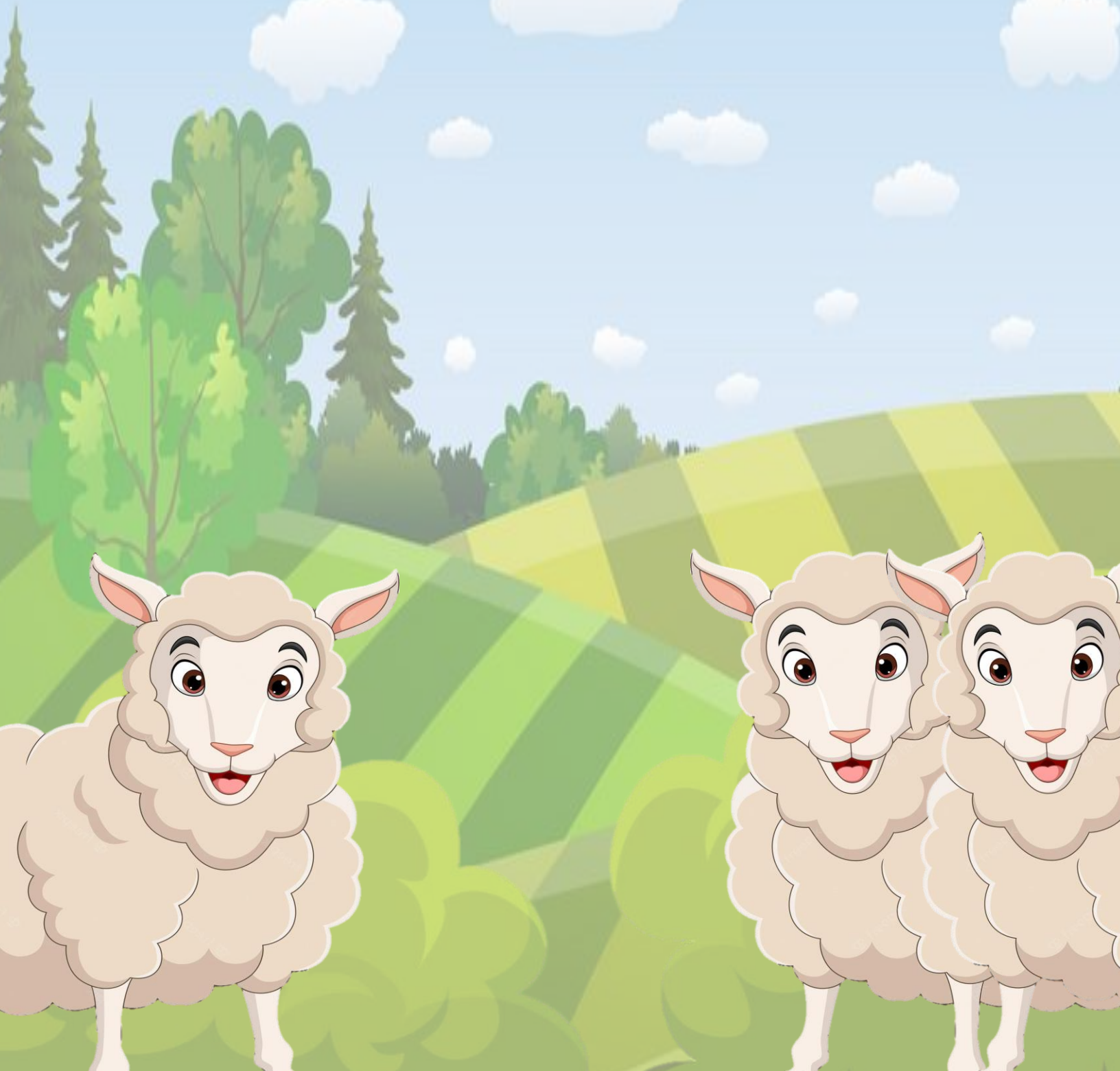


En hoe opgewonde was hulle net nie! Jy moes gesien het hoe hulle rond gespring het, met hul lang sterte wat rond geswaai het en het “Maa-a!” in opgewondenheid uit geroep.



Die Moeder skape het hulle gehoor en na die gaping in die heining gehardloop.

“Baa-aa! Kom terug!” het hulle gehuil. Maar die lammetjies het gelag en weg gehardloop. Die skape was te groot om deur die gaping te kom, en hulle staan rond en baa-aaed hard en hartseer.



Die toweragtige kabouters wat in die ou hol boom gewoon het, het hulle gehoor en kom kyk wat die saak was. Toe hulle hoor wat gebeur het, het hulle gegaan om die dwase lammetjies te gaan soek.



Die lammetjies het ver oor die heuwel aan die anderkant af gejaag - en wie ontmoet hulle? Niemand anders as die groot slegte wolf nie! Sy oë het so geblink toe hy die lammetjies gesien het.

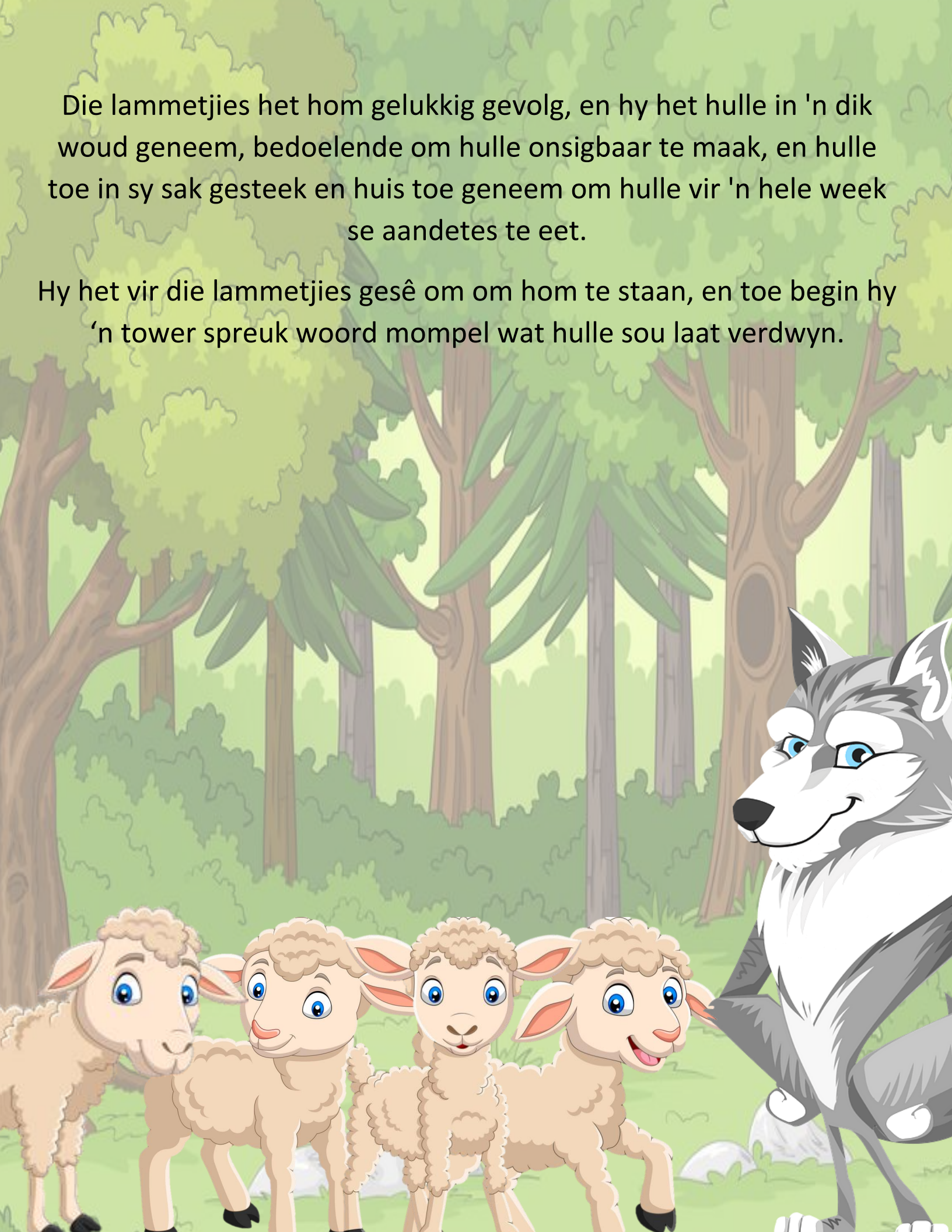
“Goeiemôre, mooi jong wesens!” het hy uit geroep.

“Kom saam met my en ek sal jou wys waar die soetste, sappigste gras in die hele wêreld groei!”



Die lammetjies het hom gelukkig gevolg, en hy het hulle in 'n dik woud geneem, bedoelende om hulle onsigbaar te maak, en hulle toe in sy sak gestee en huis toe geneem om hulle vir 'n hele week se aandetes te eet.

Hy het vir die lammetjies gesê om om hom te staan, en toe begin hy 'n tower spreuk woord mompel wat hulle sou laat verdwyn.



Maar ongelukkig vir hom! Kon hy nie hul wikkende stertjies laat verdwyn het nie! Die res van die lammetjies se wollerige lywe het verdwyn - maar hul vrolike sterte het daar gebly en op 'n belaglike manier rondgewaai.

“Goeie genade!” het die wolf gesê en het 'n skêr uit sy sak gehaal. Knip! Knip! Knip! Hy het elke stert afgesny en die bang lammetjies in sy sak gepak.



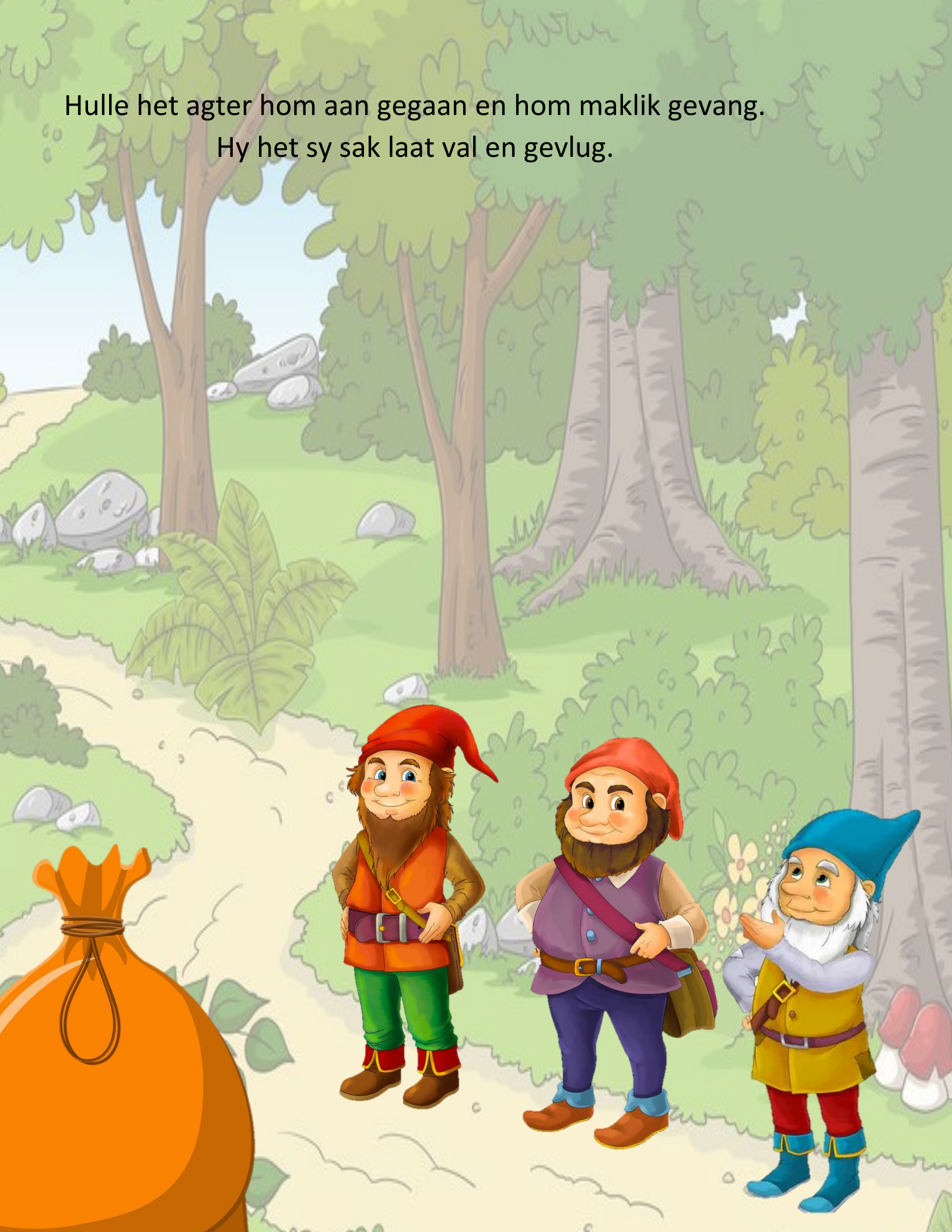
Toe maak hy die afgesnyde sterte bymekaar en gooi dit oor sy skouer tussen die kaal takkies van die haselboom agter hulle. Hulle het daar vasgesit en gegroei. Die wolf het sy sak oor sy skouer gegooi en deur die bos gehardloop, laggend om te dink dat niemand ooit sal uitvind wat hy gedoen het nie.



Maar die kabouters het daardie nuuskierige lammetjies se sterte aan die hasel takkies gesien en was verbaas om te sien hoe hulle wikkel en bewe, nog asof hulle lewe. “Dit is die lammetjies se sterte,” het die kabouter uit geroep, “en sien - hier is die spore van die groot slegte wolf!”



Hulle het agter hom aan gegaan en hom maklik gevang.
Hy het sy sak laat val en gevlug.



Die lammetjies het gou weer verskyn aan die kabouters en is terug na hul veld, hartseer en jammer, sonder enige sterte.



En van daardie dag af het die haselbome kronkelende
lammetjies terte gegroei wat in die wind dans en skud asof hulle
lewe. Het jy hulle al gesien?

Die Einde





THINK

DIGITAL ACADEMY

